

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang László, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

52. szám.

Brassó, Csütörtök, május 6-án.

II. évfolyam 1886.

A király a ravatalnál.

Budapest. 1886. május 2.

Magyarország újabb korszakának történe-
tében egyedül áll azon eset, hogy koronás ki-
rályunk megjelenik nem az uralkodó ház ro-
koni kötelekezéshez tartozó elhunyt temetésén.

Az egyetlen eset Magyarországon és a
második az összm monarchiában. Radetzky tábor-
nagy temetésén ő felsége a király személye-
sen vezényelte a katonaságot. Az volt az első
eset. Málkor a király egyik szárnysegédével
szokta magát képviseltetni nagy emberek te-
metésén.

A haza atyja s bölcse, Deák Ferencz el-
hunytakor ő felsége a király nem volt Buda-
pesten. De megjelent a ravatalnál felséges hon-
anyánk, Erzsébet királyné és sajátkezűleg
helyezte el koszoruját századunk legnagyobb
emberének tetemére.

A nagy veszteségben is kimondhatatlanul
jól esett az ország lakosságának a felséges
asszony e nemes cselekedete. Jelöl vették an-
nak, hogy a dynasztia a nemzettel érez és
veszteségében, fájdalomban részt vesz.

De sokkal jobban esik az országnak a
felség újabb nemes cselekedete, hogy szemé-
lyesen jelent meg Pauler Tivadar
volt igazságügyminiszter temetésén.
— Jól esik ez a nemzetnek, mert megismeri
e nemes tettben uralkodója még nemesebb szí-
vét. Jól esik, mert e rendkívüli megtiszteltetés
nemcsak a meghalt hű tanácsadó s alattvaló
érdemei elismerésének, hanem vele az egész
nemzetnek is szól. E nagy jelentőségű esemény
igy kettős értékkel bír.

Ha a felség személyesen vett részt Ra-
detzky temetésén, az annak tulajdonítandó, hogy
Radetzky legmagasabb katonai méltóságok egyi-
két foglalta el, disze volt a hadseregnek, ked-
vence az udvarnak. De ki volt Pauler Ti-
vadar?

Egy szegény, polgári erényekben gazdag
honpolgár, egy jogtudós, kit tisztán és egye-
dül érdemei és erényei juttattak a legmag-
sabb polczra, ki ott is megtartva polgári egy-
szerűségét, csak királyának és hazájának élt.

A király e tette valóban nagy tett volt.
Elismerése, méltatása a polgári erénynek s
honfiai érdemnek. — Ez még inkább fogja
növelni népszerűségét a nemzet előtt. Eddig
bálványozták, most megtanulják imádni.

A királylyal volt József főherczeg is, a
legnépszerűbb tagja az uralkodó háznak, —
a ki már mintegy összeforrt a magyar nem-
zettel.

A király is, ő is ott állottak a ravatal
előtt meghatottan, végig hallgatva a beszen-
telési szertartást. Azután kifejezték a gyászoló
csa ádnak részvétöket és elhajtattak.

Pauler Tivadar halála igen nagy veszte-
ség az országra nézve. A veszteség első sor-
ban a tudományt illeti. De legyen ez a vesz-
teség bár mily nagy, a sajtó sebre gyógyító
ír leenl azon tudat, hogy király és nemzet
egy szív, egy lélek.

Ezt jelenti a király megjelenése Pauler
Tivadar ravatalánál!

Belföld.

Az új igazságügyi miniszter kinevezése, mint
felhivatalos részről imént jelezték, még e héten meg
fog történni. A kormány részéről első sorban Karap
Ferencz kir. táblai tanácselnök, a felsőbb bírói kar-
nak kiváló tagja, kapott fölszólítást a tárca átvéte-
lére. Karap a nyilvános politikai életben eddigé nem
szerepelt, alapos jogi tanulmányairól és jogászai képes-
ségeiről azonban a beavatott körök igen sokat tartan-
nak. Mint halljuk, Karap rövid megfontolási időt kért
magának, mielőtt e valóban nagy felelősséggel járó
teher átvállalása fölött határozná. Tisza miniszterel-
nök egyben megjelent Perczel Béla kuriai elnöknel s
azzal hosszabb ideig érintkezett. Ez az első eset, hogy
a miniszterelnök a kuria bírói karával állami ügyek-
ben érintkezésbe lép. Az ügyek eddigi folyása arra
mutat, hogy Pauler Tivadar utódját — ha Karap a
tárczát el nem fogadná, — nem a politikai élet ve-
zéregényiségei, hanem a magas bírói kar kebeléből
nevezik ki, föltéve, hogy itt hajlandóság mutatkozik a
tárca elvállalására. A miniszterelnök egyuttal különös
sulyt fektet arra, hogy az igazságügyi kormányt szak-
szerűen gyakorlott kezek vezessék.

A kiegyezésre vonatkozó előterjesztések alkal-
mával Tisza miniszter elnök javaslatot fog tenni,
hogy a quóta-kulcs megállapítására regnikoláris depu-
táció küldessék ki, gróf Széchenyi kereskedelmi
miniszter törvényjavaslatot fog benyújtani a Magyar-
ország és Ausztria közötti vám- és kereskedelmi szö-
vetség meghosszabbítása ügyében s egy törvényjavas-
latot az általános vámtarifa megváltoztatásáról, to-
vábbá gr. Szapáry pénzügyminiszter az osztrák-
magyar bank szabadalmának meghosszabbításáról, a

nyolczvan milliós adósság tekintetében létrejött meg-
egyezésről és a cukor-termék adóról fog törvényja-
vaslatot beterjeszteni. A vám- és kereskedelmi szö-
vetség meghosszabbításáról szóló törvényjavaslat —
mint értesülünk — csak két cikkből fog állani és csupán
csak az 1878. évi XX. t.-cz. változtatásait tartalmazza; a
lényegesebb változtatások a fogyasztási adók leszámolási
módjára, Boszniát s Hercegovinát illetőleg a restitu-
ciókra s valutának szándékolt rendezésére vonatkoznak,
az utóbbit illetőleg kimondatott, hogy az ujonnan életbe-
léptetendő „érték” osztrák-magyar érték nevet fog
kapni. A vámtarifa módosítására vonatkozó törvényja-
vaslat szintén csakis ama tarifátételeket tartalmazza,
a melyek módosítva lettek.

Br. Kemény Gábor a gazdasági helyzetről.

Az erdélyi gazdasági egylet ideai közgyü-
lésén br. Kemény Gábor ismételt monumen-
tális beszédet tartott gazdasági helyzetünkről.

Lapunk szűk tere nem engedi, hogy azt
egész terjedelmében adjuk s ép azért kivész-
sítuk abból a legérdekesebb részüket.

„Egy utólagos megjegyzésem van a véd-
vámokat illetőleg, — ugymond a miniszter ur
— melyeket némelyek igen nagyra tartanak.
Nem tagadtam volt és most sem tagadom,
hogy védvámok, egyszer, máskor használhat-
nak; tényleg alkalmazva régebben itt-ott so-
kat is használtak. Reá utaltam azonban eze-
ket illetőleg arra, hogy nem épen könnyű
annak megállapítása, hogy mely tárgyakra
épen mily magasságban állapíttassék meg a
védvám? Meddig tartassék életben? Felemlit-
tettem azt, hogy azon nevezetes hátránnyal
bír a védvám, az államsegély más módjaival
hasonlítva azt össze, hogy osztályok és kere-
seti ágak között ellentéteket teremt; hogy az
államok között retorsionalis eljárást provocal.
Legyen szabad most ezeket kiegészítőleg fel-
hoznom, hogy régebben könnyebb volt a véd-
vámok alkalmazása mint jelenleg. Régen a
nemzetközi forgalom viszonyosan nem sok
tárgyra terjedt ki. Külföldi tárgyakat mond-
hatni kizárólag a tehetős osztályok használtak.
Bármerre is tekintünk most a civilizált vi-
lágban, ez jelenleg mindenfelé másképen van.
Nálunk, pld. a legszegényebb háztájaknál is
fogyasztják a petroleumot, használják a pamut
kelméket és a közönség nagy tömegénél már
nem csak az imént említett tárgyakkal talál-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A vidéki Parnassus.

Emlékezem reá, mint nézett ki, midőn vidám,
csicsergő hangja szólt, csengett, olvadt, néha kacajba
veszett el. Dus életerő, kellem, báj lengett egyénisé-
g és körülötte mindenkor; az az ifju ki-kitörő ke-
dély elragadtott minden lényt. Ifju leány vagy öreg,
menyecske vagy matrona, egy jogász valamint a leg-
komolyabb férfi nem volt vértézve egyéniségének va-
rázsával szemben, mikor nagy, beszédes, csupa lélek,
tűz és pajkossággal teljes ragyogó kék szemét a félig
lehunyt hosszú fekete pillák alól oldalra tekintve, fel-
veté. Oh, milyen különösen igéző volt!... A mennyi
öntudatos ész és hamis szeretetreméltóság csak lehet
egy ifju asszonyban, mind ott röpkedett, lappangott
az egész rózsás arczon. A száj, mintha erősen tartani
akarná magát, félig kinyitva mosolygott, néhány szép
fogat engedve látni a rózsaszínű ajkak piczi keskeny
keretében.

Rövidre vágott bodros haja úgy illett az egész
szép kised, arányos termethez, mintha festő rendezte
volna.

Egy baja mégis volt — a legnagyobb, mi egy
előretörő asszonyi lényt sujthat. Kis városban szüle-
tett, ott ment férjhez, ott élte le virágzó korának so-
kat ígérő napjait. Fájdalom, csakis a nagyvilágból néha

odavetődő katonatisztek fedezgették föl e zugban ta-
lált gyöngyöt, de mindannyiszor restelték érte leha-
jolni és értékének valódiságáról meggyőződést szerezni.
— Végre egy irnok halálosan beleszeretett és Aranka,
miután egy szórakozást kereső és nála meg is talált
gróffal számításai a legrosszabbul sikerültek, az egész
világ illetőleg a város nyelvének öltögetése után hoz-
zá ment.

Milyen lakodalmat csaptak a szép leány szülei,
csakhogy egyszer biztonságban tudhatták a fűtös fejű
koboldot! Titokban, maguk között a két jó öreg há-
zastárs teljes meglepéssel suttogá, hogy csak vi-
gyázzon reá ezentul a férje; jobb már ő asszonynak.

És a férje vigyázott is, mint a szeme fényére,
szerette, hitt szavának, dolgába nem avatkozott, éltek
boldogan.

Aranka jó gazdasszony és kedves feleség volt.
Vidám napokat éltek egész egy bizonyos nyári nap-
nak alkonyulatáig, midőn Aranka egy barátját kar-
jába öltve, széles karimájú mákvirág- és buzakalászos
kalapját kecsesen feltűzve, sétára ment a poros utca
gyepes oldalán. Le és fel, le és fel keringve nevettek,
fecsegték, néha széttekintgetve, hogy vajjon a látha-
táron nem tűnik-e fel valami vállalkozó szellemű ga-
vallér, megosztani az ut fátadalmait.

És csakugyan közelgett egy magas, sugár alak.

— Ah nézd Edetka, ki lehet az? — szólt az

aranyos menyecske. — Nem is úgy néz ki, mintha e
városba való lenne.

— Valóban nem. Milyen csinos, milyen elegáns,
a legújabb divatu ruhát viseli.

Az alak közeledik, és mindkettő visszatartott
örömmel felismeri benne a régi játszótársat, Ákost.

Aranka elpirult, hamis szeme sugárzott, ajka
mosolygott, midőn Ákos mély meghajlással közeledve
a két hölgy felé, üdvözölte őket, mint régi kedves
barátnöit.

Elkezdtek csevegni. Aranka rögtön kérdezőskö-
dött, hogy mikor jött és meddig marad?

— Csak néhány hétig lehetek, — felelte Ákos;
— hivatalos kiküldetésben utam szülőföldemre veze-
tet és szerencsém nagy lesz, bájós hölgyeim, mert
kegyeteket találtam legelőbb is.

— Valóban gondolt reánk valaha ott a főváros
fényes, zajos, büszke, ékes világában? gondolt-e a
táncziskolai kis leánykákra, a sötét terem, az együgyű
leánysereg, a mamák szigorú őrszemére? Bizony tu-
dom, nem jutott soha ott eszébe.

— Asszonyom, az életben igazi örömek, valódi
nyugalmas boldog emlékek csakis a gyermekkorból ma-
radnak fenn. De ön férjhez ment, elfeledett mindent
Láska...

— Igen, hiszen magára ugys hiába vártam volna,
tudom.

kozunk, de egész sereg külföldi terménnyel, minők pld. a déli-gyümölcsök; és találkoznak külföldi gyártmányokkal, kezdve a drága gyapju, selyem- és lenszöveteken, le a csekély értékű gombokig. Ha nyugot Európa államait tekintjük, tapasztalni fogjuk, hogy a mindennapi élet fentartására szükséges gabona és húsfélék igen jelentékeny része más országokból vitetik be oda. Így tehát a védvámok és épen a fontos védvámok, nem csak keveseket, nemcsak a tehetőseket sújtják most, de ráneheznek azok a lakosság nagy tömegére.

Ily ezerféle kereskedelmi érintkezés korszakában már sokkal nehezebb megállapítani hatását a védvámnak, mint régebben. Valamely iparágnak előnyére van, a másiknak hátrányára; az egyik keresetosztály nyer vele, a másik vesz. És sokkal könnyebb megtalálni az államoknak a retorzionális eszközöket egymás irányában, mint a hogy arra módot nyújtottak a régebbi egyszerű viszonyok.

Külföld.

A görög kérdés

Athén, május 2. Határozottan állítják, hogy Angolország képviselője még nem kapott utasításokat. Politikai körökben azt hiszik, hogy a követek nem tartják kielégítőnek Delyannis válaszát és holnap vagy kedden a nemzetközi hajóraj hajóira szállnak. A közvélemény egyhangulag a mellett nyilatkozik, hogy elment kell áltani a nemzeti függetlenséggel összeütköző minden intézkedésnek. A körülzárolástól az ország egyáltalán nem ijed meg.

Athén, máj. 3. A Havas-ügynökség jelenti Hir szerint az öt nagyhatalom képviselői előkészületeket tesznek, hogy hajóra szálljanak és a hajókon fogják bevélni kormányaik újabb utasításait. Ma déln az említett képviselők tanácskozást tartottak. Minden kísérlet, mely arra volt irányozva, hogy Delyannis kormányelnök engedményekre legyen bírható, végleg meghiúsult.

Páris, máj. 3. Itt azt állítják, hogy Ausztria-Magyarország és Németország javaslatba hozták: bizassék meg Törökország, hogy kényszerítse Görögországot lefegyverezésre.

Román lapszemle.

Egyik bukaresti franczia lap írja: „Földmivelőinknek Bolgárországba való kivándorlása aggályos módon emelkedik. Ugyancsak egy romániai román lap írja: »A Rimnik, Szerát, Braila és Jalomicza megyékből való kivándorlás mellett Dulzsumegyéből is jelentik, hogy Pojana községből 16 család vándorolt ki Bulgáriába.«

Ime, nemcsak Magyarországból, hanem még a szabad Romániából is vándorolnak s épen Bulgáriába a földmivelők!

Tudják e lapok t. olvasói, hogy milyen türehtelen állapotban levőknek szokták festeni az erdélyi román lapok a magyar honi románajku földmivelőket. Lám, hogy Romániában sem fonják kolbászból a keretet! Ezelőtt a bolgárok jöttek át a Dunán Romániába s ott egész falvakat alapítottak s jólétben éltek ott. A bolgár térfit és nőit jobb öltözetéről azonnal megismertük száz rumun paraszt között is; most meg a

rumun parasztok keresnek jobb hazát tul a Dunán. A székely megy Romániába, a romániai román átvándorol Bulgáriába.

Mi lesz ebből, ha sokáig így tart; mert nem kell szem elől téveszteni, hogy Moldovából megint a rumunok nyomulnak a Székelyföldre. Mindenütt nehéz most az élet, még Amerikában is, a hova megint a moldovai zsidók vándorolnak. Természetes, hogy mindennek, a mi román lapjaink szerint, a magyar kormány, a magyar közigazgatás és a magyar igazságszolgáltatás az oka. — Még Romániában is? Még megérjük, hogy ezt is a magyar kormányra fogják.

Ugyancsak egy bukaresti franczia lap írja: Husz millio frankot szavaztak meg a bukaresti országgyűlésen városi iskolák építésére és eszükbe sem jutnak a falusi iskolák. Egy szóval a parasztok nem számítanak, csak *helotáknak* tekintik őket saját hazájukban. Dans leur propre pays. — Hogyan hangzik ez is a mi román lapszerkesztőink füleibe!

Nevezetes most oda át a szabad Romániában a vándor hazafiaknak az egyesült ellenzéknek körutazása. Városról-városra járnak, lótnak-futnak. pártgyűléseket tartanak országszerte, melyben szidják a Bretiano-miniszteriumot, a szabadelvű kormánypártot s no még a trónt is dőngetik.

Azt mondhatná a t. olvasó, hogy: *épen mint nálunk*. Bocsánat, nem épen. Nálunk is eldekalmálják az ellenzéki pártok ismeretes szónokai itt-ott, hogy a szabadelvű párt hatra-vakra mindent megszavaz a Tisza-kormánynak s több eféléket. Azt azonban magyar ellenzéki szónoktól és magyar lapban soha sem olvastam, hogy a kormány tolvaj, a trón pedig nálunk minden párt előtt olyan hódító tiszteletben áll, hogy arról a romániai ellenzéknek fogalma sincs.

A romániai kormánylapok szerint az ellenzék vándorgyűlései mindenütt megbuktak, kudarcot vallottak, az ellenzéki lapok szerint pedig fényesen sikerültek. Azt hisszük, hogy közből áll az igazság. Elégületlen ember van elég Romániában is, ezeket a kormány ellen nagy dobszóval össze lehet gyűjteni s aztán kormánypárti ember is ellátogat az ilyen *frázis öntő gyűlésekre* legalább csudalátás kedvéért.

Hogy azonban ezek a vándorgyűlések ártanak valamit Bretianonak, ezt köve hisszük. De hát I. Károly királyra miért haragudott meg az ellenzék? Azért, mert egy Bretianohoz intézett szép levelében óhaját fejezte ki, hogy Bretiano még sokáig szolgálhassa a trónt és hazáját — Hiszen ez nem lehet oka annak a szörnyű dörgedelemnek! De lehet; mert az ellenzék szerint a király ezzel kijelentette(?), hogy ő nem ország királya, hanem csak egy párté.

A király német, Bretiano, néhai Rozetti szerint, egy *baltának a nyele* s így a királylyal azon dolgozik, hogy eladja a szabad Romániát a két német birodalomnak. Lám nem is csak egyiknek!

Ugy-e bár, hogy Romániában is tudnak korteskedni s a tüzzel játszani! Csak az a csunya dolog az egészben, hogy a trónt is belekeverik ebbe a rut pártküzdelembe. Ott ugy a szokás. Kuza nem volt jó, mert román volt; idegen kellett. Most meg az a baj, hogy miért német, talán jobb volna egy muszka?

Zalatnáról értesítik a „Gazetát“, hogy husvét harmad napján véres verekezés volt ott a katonaság és román legények között, s hogy egy román legény szörnyet halt, kettő halálosan megsebesült. Ez elég

sajnos esemény, de még tapintatlanabb a „Gazetá“nak azon vádja, hogy a románok elleni izgatást az ő ellenfelei már a császári seregbe is kezdik átültetni. Hát még milyen tapintatlanság idézni és terjeszteni ama mocskos beszédeket, melyek ilyenkor előfordulnak! Ha izgatásról lehet szó, ennél nem kell nagyobb izgatás, midőn minden vizsgálat megelőzésével még azt is írja, hogy a katonákat, kik mind széke-lyek, a zalathnai magyarok biztatták. Nem lett volna jobb bevélni, ha vajjon van-e még igazság ebben a szerencsétlen országban? Déca mai este dreptate in acéstá nefericite ezé! Ugy is meg fogja látni, hogy van.

Czenkalji.

A román irredentizmus.

H. J-től.

II. Oláhország

Oláhország alapítása a legujabb történelmi kutatások szerint 1200—1210 közé esik, tehát abba a zavaros időkhöz, a midőn Imre magyar király (1196—1204) és Endre öcsce között folyt a testvérháború és a midőn az utóbbi, — már mint király — neje káros befolyása folytán az ország nagyjait magától elidegeníté. Ekkor történt, hogy a régi Baszarába nemzetiség egy ivadéka Fogarashól nagy hadikísérettel kiindulván, Oláhországba ment és Kimpoiungban, majd később Argisban felütvén székhelyét, a honnan utódai egyre kiterjesztették uradalmukat. Ennél többet egy száz husz évig a történelem sem tud, míg Baszaráb Sándor fel nem lépett, ki 1330-ban Róbert Károly magyar király ellen szerencsés háborút viselt és 1342-ben, Nagy Lajos alatt, a magyar korona hűbérese lett. Ezt követte fia I. Vlád, vagy Ulászló (1360—72); ezt pedig az ájtatos egyházalapító Negru Radu (Fekete Rudolf) I. Mircea-Besarába (1383—1418) alatt, ki a török-bolgár birodalom elleni háborút erélyesen folytatta, a Dobrudzsát elfoglalta és Drinápolyig győztesen előnyomult, Oláhország legnagyobb kiterjedéséhez jutott.

Mivel a magyar korona Moldvaország- és Oláhországra való régi igényeiről le nem mondott, ezen két ország 1389-ben Lublinban Lengyelországgal Magyarország ellen szövetekezett; de e szövetség csakhamar felbomlott. Bajazid szultán előnyomulása Magyarországra barátságára utalta őket.

A Tamerlán fogságába került Bajazid fiai közt támadt trónharcba elegyedvén; az e miatt felingerelt Muhammed, Muza testvérenek legyőztetése után, Oláhország ellen fordult. Mircea csak úgy engesztelhette ki a szultánt, hogy adóra kötelezte magát és az ozmán fenhatóságot elismerte. Későbbben meg az al-Musztafát támogatta a szultán ellen és a midőn 1419-ben a zendülés leveretett, a szultán Oláhországot elpusztította; Mircea most már kényszerítettett, a korábban elvállalt kötelesegeinek eleget tenni. Mircea még ugyanazon évben meghalt, sok természetes gyermekek hátrahagyván, kik az uralomért küzdve, hol a törököket s hol a magyarokat hívták segítségül. Végül közülök Vlajkó 1366-ban Nagy Lajos magyar királylyal egyesülve, a törökökkel szövetekezett Sziszmán bolgár fejedelem ellen indult és a 80 ezernyi bolgár-török hadat megverte. De mivel Lajos király Oláh- és Bolgárország görög nem egyesült lakosait a róm. kath. vallásra igyekezett téríteni: Vlajkó fejedelem fegyvert fogott, a térítőket megölette s magát Oláh- és Bolgárország királyává kikiáltatá. Lajos a lázongót legyőzé; de minthogy a kath. egyház kebelébe tért, nemcsak kegyelmébe fogadta, de Fogarás földével és a szörényi bánassággal is megajándékozta.

II. Mircea (1419—20) Zsigmond magyar király támogatása által jutott a trónra, de nem volt képes nagybátyja, Dán ellenében, kit a byzanci császár és a törökök közösen segítettek, magát fenntartani. Egy ütközetben trónját és életét elveszté. Ez után tiz esztendeig sanyargatták a trónkövetelők az országot.

II. Vlajko, Baszaraba Drakul (1431—45) szintén fia I. Mirceának. Mialatt apja Zsigmond királylyal a törökök ellen indult, a trónt magához ragadta, 1396-ban Lengyelországgal szerződést kötött, melyben Ulászló és Hedvig által Oláhország fejedeleméek elismertetett. De midőn Mircea a nápolyi szerencsétlen csata után visszatért, a pártütőt elfoglatta és nagyobb biztonság kedvéért, mint foglyot a magyar udvarhoz elküldötte. Onnan Vlád Lengyelországba szökött és sok viszontagság után Konstantinápolyba kerülván, míg végre megnyerte a fejedelmi koronát.

A török hatalomnak hódolva, évi adót ígért és 1432-ben a törökök erdélyi hadjárataiban részt vett. Muráddal 1438-ban Brassó ellen indult. Hunyady János diadalai folytán a törökök fölött 1442-ben Szent-

— Ki tudja . . . !

A kaczer bájos mosoly megvilágítja gyöngyszínű barna arcát, a nagy fekete szempillák lecsukódtak.

— Ah! . . . — — —

És aztán mindennap ismétlődtek a véletlen sél-ták, a kedélyes találkozások, hol tanuval, hol a nélkül. Így teltek, sőt rohantak a hetek.

Ákos szerelmes lett, Aranka megbomlott.

Letelt a hivatalos kiküldetés ideje és elment a gavallér vissza városába, de vele ment Aranka is.

Egy sötét este elsuhan kis házából, a vasut elröpité Ákos pompás lakásába.

Ott boldogság, vig élet, kedves czimborák fogadták. Nap-nap után kellemes élet fátyolozá el a sívár jövőt.

Ákos egyszer csakhogy megnősült és Aranka színesznő lett. Természetesen csak a karba jött, de hát ott is jó volt az élet egy ideig — míg az ajk piros csábító volt, míg a szemek ragyogtak, míg a szó zengett, míg a termet ifjú bájakat ígért.

De végre mindezek elkallódtak. A jövő nem ígért semmit, a múlt háládatosabb volt.

Megmaradt a jó férj, ki levelet levélre halmozott drága élete párjához, hűséget, szerelmet esküdözve minduntalan és kéretlenül.

Aranka végre meghallgatá a szelid könyörgést,

vissza ment kis lakába, libát hizlalni, salátát ültetni kenyeret dagasztani, férjére boldogságot árasztani.

Naplót vezetett és élményei sokaságát összefűzve ékes koszoruba, megajándékozta vele a kis város egyetlen, hetenként megjelenő ujságának szerkesztőjét; a közönség nagy gyönyörére és élvezetes okulására hirdetve a dicsőségteljes művészi pálya nagyszerűségét és ez által csendes tiszteletet keltve, némi megdöbbenő bámulattal vegyülve, nimbusz fonódott a kalandos író homloka körül.

Eredeti író volt a vidéki parnassuson.

M. V.

Apróságok.

Kölönféle fölfogás.

— Képzeld csak, a kis Olga, operettünk csillaga, férjhez ment egy grófhoz!

— Igazán, nem tudja talán a boldotalan, hogy milyen multja volt a kicsikének?

— Tudja! Olga mindent megvallott neki.

— Milyen bátorság!

— Mondja inkább, milyen emlékező tehetség!

Nagyot mondott.

Két torosconi a boulevardon találkozik.

— Igazán nagy a hőség! — szól az egyik.

— Hát ez is hőség! — Mikor nálunk csak ilyen meleg van, akkor lábnyi magas a hó!

Imrénél és a Vaskapunál, Vlakó a magyarokhoz átpártolt.

Az 1444-ki nikapolyi csata után az Oláhországon át hazatérő Hunyady Jánost, személyes bosszúból elfogatta és csak akkor bocsátotta szabadon a nagy hadvezért, midőn a magyar haderő komolyan fenyegette az ország elfoglalásával. Ámde Hunyady nem volt az az ember, ki ily megbántást egy kis fejedelemtől hallgatag megtűrt volna. 1445-ben bement Oláhországba, Vlakó Drakult elkergetvén s helyébe Dánt ülteté a fejedelmi székbe. Vlád 1446-ban Murád szultán által támogatva még egyszer szerencsét próbált; de csatát vesztvén, futás közben fiával együtt megöletett.

(Folytatása következik.)

Res saxonicae.

Hadd szóljék ismét az a csöndes! — mondotta volt Körösi uram. Hát szólaljon meg, ha úgy tetszik a „Kr. Ztg.”-nak, mely ugyan elsránczik egy dél-magyarországi katolikus iskola dolgán, hogy az eredetileg német volt, holott ma már annak első osztályában sem lehet sem német éneket, sem német imát hallani.

Ugyan nagy baj is az! Jussón eszébe a siránkozóknak, hogy 20 évvel ezelőtt Budapesten kevés magyar isteni tiszteletet lehetett hallani. S most? Hát bizony még az ujlaki svábok is már magyar miséket kezdenek hallgatni. Vajjon ki tehet arról, ha az a dél-magyarországi város katolikusága megmagyarosodni akar? Szép tőlük, hogy így tesznek önként, minden nyomás nélkül, mint maga a siránkozó néni is bevallja, — mert hát „nem panaszol sem község, sem iskolaszék, sem más felügyeleti közegek. S ime ez „Unglaublich und doch wahr“.

De hogy mi az a hihetetlen, azt nem mondja meg tisztán, azt csak a sorok között lehet olvasni, t. i., hogy még német emberből jó magyar is válhatik. A' bizony!

De ez még hagyján. Hát még mikor ez a jó kolléga, ki a szász országgyűlési képviselőnek márczius 12-én tartott beszédeit márczius 30-án kezdi közölni — mert hát gyorsaság a journalistika legfőbb feladata! — így fakad ki a kétnyelvű iskolák dolgában: „Meddig fogják még a magyar nép nagyobb részét a nyelvzavar által butítani? Hát valóban nincsenek-e a magyarok között már belátással bíró paedagógusok és emberbarátok?”

Lelkem! Mije fáj magának? Talán a feje-lágya? Nem lehetetlen.

Tessék az ilyen érveréssel szóba állani! — Már mi nem, semmi kedvünk üres szalmát csépelni s elvégre is odajutnánk vele, a hova a közmondásos mádi zsidó.

A gyorsaságot a Kr. nem találta fel, — eltekintve a puskapor fel nem találásától. Még a múlt év december havában jelent meg Ürmösy Lajostól Kolozsvárt egy munka „Az erdélyi nemzetiségek czimén.” A Kr. ezzel csak április utolsó napjaiban foglalkozik. Ő bizony nem mondhatja: Mehezt! — hanem inkább a költővel: „Várj meg holló, — várj meg... — mert bizony vár is jó soká!”

De nem baj: „Aufgeschoben ist nicht aufgehoben” s ő úgy gondolkozik, hogy az ő olvasóinak elég jókor van ez is. Lásza ő, mit csinál. Mi meg lássuk, mit mond. Legelőbb is igazolja magát, hogy az országgyűlési fontos viták miatt nem volt helye erre is. Hát persze, hogy is volna hely, mikor a „Budapester Tagblatt” országgyűlési rovata kiollóztatik, megrövidítetik s két héten át vezércikk gyanánt hozatik. Furcsa is ez a mi publikumunk! Igazán az! Azután hasonlatot von Mocsáry röpirata s e között s végül azt mondja: „Időközben a magyar sajtóban a szászokkal szemben kissé barátságosabb áramlat foglalt tért. Remélni akarjuk, hogy ezen áramlat tartós lesz s magyarokat s szászokat ismét közelebb hozza egymáshoz.”

Milyen szépen van ez mondva! De tenni kell uraim, ez irányban tenni. „Rauhe Hand”, „Magyarisirungswuth”, „Gewalt” stb. ily irodalmi műkifejezések nem alkalmasak e szép remény teljesüléséhez. Mi szívesen közeledünk, csak hogy úgy vagyunk önkkel, mint a vándor, ki a távolból már megpillantja végső célját, de mennél közelebb jó hozzá, annál távolabbnak tetszik előtte! Nehogy önkkel is így járjunk!

Színház.

Polgár Gyula hétfőn kezdte meg szintársulatával előadásait. Beköszöntőül Almási Tihamér „Sári Néni” című 3 felv. énekes népszínművét (zenéje Erkel Elek-től) választotta. A darab, bár nem bir magasabb értékkel, vagy költői becsesél, mulattató, hatásos színpadi jelenetekkel s hálás szerepekkel rendelkezik; a czímszerep kirívólag Blaháné számára van írva, a többiek, egy-kettő kivételével, természetesen hátterbe szorulnak. „Sári néni” Polgárné hivatott kezei-

ben volt s élénk, kedves játékaival megérdemlett tapsokra s tetszésre talált; énekéről is ugyanezt szeretnők mondani; Szabó Gyula, ki tipikus lefogásával igen sikerülten adta az elcsapott kántort és Váradi József, kivel épen előadott népdalat ismételnie kellett, külön kiemelendők. A többi szereplők számot tevő ensemble képeztek úgy, hogy a szép számban összegyűlt közönség nem csak rokonszenvvel, de élvezettel is nézte az összevágó előadást. Az estélyt Erkel Ferencz „Hunyadi László” című nyitánya nyitotta meg a színházi karmester Huber Miksa vezetése alatt a városi zenekar által lendülettel előadva.

Kedden Roosen 3 felvonásos vigjátéka „Az öreg angyal” került előadásra. A mulatságos darabnak alapeszméje egészen vigjátéknak való: Egy asszony ki férje csapodár hajlamait úgy korlátozza, hogy azt mindenütt angyalnak, erényhősnek hieszteli; férje nevében titokban ő maga alapít erénydijakat, arczképét a műkereskedések kirakataiba mint erényhőst kitéti; furfangos eljárásnak természetes következménye, hogy férje, bárhol is udvarol, kudarcot vall, felesége csínjain rájön s a darab végén a csapodár férjből kényszerűségből csakugyan „örög angyal” lesz. E kitűnő alapeszmének feldolgozása nem a legújabb. A komikum kevésbé a jellemekből, mint inkább a helyzetekből, személycserékből, több személynek egy helyen való véletlen összetalálkozásából ered s csak az élénk összjáték s a több szerepek ügyes alakítása eredményezte azon mulattató hatást, mely a közönség derült, kacagó jókedvében nyilvánult. Szabó Gyula (Saldau) a szerelmi kalandokat hajhászó férjt általános tetszés között kitűnő humorral adta; Veressné (Saldaué) játékát nyílt jelenetben is megtapsolták. Játékban is, maszkban is egyaránt sikerült volt Sziklay, Saldau vén szolgája szerepében, ki urának szerelmi kalandjaiban segédkezet nyújt csak azért, hogy mindketten a féltékeny feleség által tetten éressenek. Szilágyi Etel üde játékaival s Váradiné, kit először láttunk ez alkalommal szintén hozzájárultak csinos megjelenésükkkel, játékaikkal a sikerhez. A többiek is helyükön voltak. Az előadást kevesebben nézték, mint az egy nappal előbb valót. Kár, mert az otthon maradt önmagukat fosztották meg egy élvezetes, mulatságos estétől.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Az esős időt hirtelen szél s hideg idő váltotta fel. Tegnap éjjel s folytatólag nappal is a hó úgy esett, akár csak decemberben. A hó — dacára a talaj nedves voltának — a földeken megmaradt. A háztetők egész télies látványt nyújtanak. A hegyeken már látni magasságu a hó. — Ugy látszik, a gazdák szép reményei füstbe mennek! A gyümölcsfák most vannak teljes virágokban. A vetések eddig gyönyörűek. — Csak ezentul!

A városi tanácsnak szíves figyelmébe ajánljuk, hogy a Bolonya egyik nagy forgalmi helyén, a Kút utcában, Wéber-féle ház előtt, hol az ut Hétfaluba vezet, egyetlen lámpa sincs. Pokoli sötétség uralkodik ott éjnek idején. Két szembe jövő kocsit csak akkor látja meg egymást, ha egyiknek rudja, a másiknak lovába furódott. Egy lámpa ott nem ártana!

Színészet. A színház kedden este igen gyengén volt látogatva. Az előadás — I. színház rovatunkat — igen csinos volt, de a ház bizony nem. E helyen is ajánljuk a törekvő társulatot a t. közönség szíves pártfogásába.

Hangverseny. A brassói magyar dalegylet szombaton tartotta a „Nr. 1.” nagytermében ez évi első rendes, tánczezel összekötött zártkörű dalestélyét. Örömmel akarjuk mindjárt elején hangsúlyozni, hogy e derék s iparkodó egyletnek ujabban tett haladásai már utolsó produkciója óta is, szembetűnik s azért elismerés illeti Frank Lipót karnagy urat s a működő tagok buzgóságát. Ily körülmények között biztosan remélhető, hogy mindinkább tért fognak hódítani maguknak a dalegylet estélyei s az eddiginél még intenzívebb pártolásra találnak társadalmunk intelligens körében. — A műsor ép oly választékosan, mint gazdagon volt összeállítva. Nagyon helyeseljük, hogy ez alkalommal java részét magyar népdalok képezték. Ezeket élvezettel hallgatja a műértő is, a laikus közönség is, különösen ha oly sikerülten vannak bemutatva, mint ez alkalommal. Mindjárt az első, Doppler k. és Zimay L.-nak férfikarra írt népdalai: „Te vagy, te vagy barna kis lány szemem, lelkem fénye,” és „Ez az én szeretőm, ez a picziny barna”; majd az utána következők: „Hütlén lett hozzám, ez a kis leány” és „Rejtsd el azt a barna szemedet” (valóságos gyöngyei az ide vágó zeneirodalomnak) az összevágó s kellően árnyékolt előadásuk folytán nagyon megtetszetek. Bargiel W.-nek kanonszerű, nehéz „Tavaszhírágok” című dalát oly sikerülten énekelte a nőikar, hogy a felhangzó zajos tapsokra ismételnie

kellett. Mendelssohn költőies „Üdvözet”-e után Schmid Mariska k. a. énekelte Száva Ö. ur sikerült czimbalom kísérete mellett a töle már megszokott verve-vel, kedves temperamentumával s üde hangjával gyönyörűnél gyönyörűbb (az első dr. Roth J től) népdalokat: hogy a közönség lelkes tapsokkal nem fukarkodott kedvencével szemben s kényszeríté dalait még egynehánynyal megtoldani: az természetes. Albtnek mélabus, hangulatteljes dala után „A fehér rózsá” (férfikarra) következett a műsort bezáró Zimay L.-féle vegyes karra írt műve „Suhog a szél” szintén egyöntetűen, alapos tanulásra mutató módon elénekelve. — Az ének bevégezte után élénk részvétnel s reggelig eltartó táncz következett Galuska zenéje mellett.

Ausztria - Magyarország és Románia kereskedelmi viszonyairól. Ez a czime a 26 oldalra terjedő füzetnek, melyet Thoroczky Lajos mezőgazda adott ki Kolozsváron. A füzet nem mond újat, adatokra hivatkozva tárgyalja a két állam közötti kereskedelmi viszonyt s célja, védeni a szerződésben — ha kötetik is — Magyarország érdekeit szemben Ausztria érdekeivel. — Elég jól s gondosan van írva.

Kirándulás Dobsinára. Mint értesülünk, a m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája által f. évi május hó 22-én a fumei kiránduláshoz hasonló módon, társas kirándulás fog különvonattal Dobsinára az ottani világhírű jégbarlang meglátogatása végett rendeztetni; melyhez rendkívül mérsékelt áru, az egész kirándulással egybekötött kiadásokat magában foglaló menettérty jegyek fognak kiadatni. — Bővebb értesítés említett irodában nyerhető, hol előjegyzések már elfogadtatnak. — Az árak a legközelebbi napokban közhírré fognak tétetni.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszék, mint II-odfoku bíróság által 1886. május 6-án tartandó nyilvános büntügyi ülésben előadatik: Pap Samuné elleni könnyű testi sértési ügy; Bömches Berta elleni becsületsértési ügy. — A brassói királyi törvényszéknél az alábbi nyilvános büntügyi végtárgyalások tüzetek ki: Május 12-ére: Urszoiu Nicolae lui Popi ellen súlyos testi sértésért; Greavu Spiridon Nicolae ellen súlyos testi sértésért. Május 14-ére: Chivó Dumitru ellen okmányhamisításért; Szöcs János ellen súlyos testi sértésért; Kós Mihály ellen gyilkossági kísérletért.

Ingatlanok birói árverése. Hosszuzafaluban a község házában május 12-én délelőtt 9 órakor Longiu Munteán hagyatékának ingatlanai 37 frt kikiáltási ár mellett; az árverést a hosszuzafalusi kir. járásbíró foganatosítja. Krizba község házában majus 19-én d. e. 9. órakor Máté Andrásnak ingatlanai 80 frt kikiáltási ár mellett; az árverést bírósági kiküldött Borsos Zsigmond végrehajtó foganatosítja.

Közigazdaság.

Tejgazdasági tanfolyam a földmívelési iskolán Földvárt.

Folyó évi május hó 15-ikétől kezdődőleg a földvári földmívelési iskolában egy junius hó végeig tartandó tejgazdasági tanfolyam fog tartatni. Az oktatás célja hetenkénti 12 elméleti és 12 gyakorlati tanóra által éretik el.

Az oktatás úgy német, valamint magyar nyelvben tartatik, ha mindkét anyanyelvű tanulók jelentkeznek.

Az összes költség a tanfolyam tartására, élelmezés, szállás és iskolapénzt beleértve 27 frt 50 kr.

A felvételi feltételek a következők:

- 1) Jó sikerrel végzett népiskola.
- 2) A betöltött 15-ik életév.
- 3) A szülők vagy a gyám beleegyezése.
- 4) A község előjáráságtól kiállított erkölcsi bizonyítvány.

Bejelentések folyó év május 10-ikéig a földmívelési iskola igazgatóságához Földváron intézendők.

Nem kell haboznunk midőn székrekedésünk van s vértolulást, szédélgést, heves szívdobogást, főfájást stb. érzünk, hanem gyorsan be kell vennünk a Brant R. gyógyszerész svájci labdacsaiból, s a kísérettel bizonyára meg leszünk elégedve. Olcsóbb s hasonlóan csomagolt készítmények vételeitől óva intjük a közönséget. A valódi svájci labdacsa ára egy dobozzal 70 kr.

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1886. május hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.68	vétel 8.70	eladás
„ezüstpénz à 20	8.60	8.65	
Napoleon d'or (aranypéz)	10.—	10.01	
Török lira	11.25	11.27	
Orosz imperial	10.25	10.28	
Arany	5.87	5.89	
Orosz papírrubel	123.—	124.—	

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 311/1886.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magyar királyi földmívelés, ipar és kereskedelmi miniszterium az 1886. évi április hó 11-én kelt 12216. számú rendeletével a fogarasi ménes alsó-szombatfalvi, alsó-Ucsai, felső-venicei és alsó-kománai telepein eszközözendő kijavítások helyreállítását 3545 frt 40 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1886. évi május hó 14-ik napjának d. e. órájára a fogarasmegyei magyar királyi államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántéppézzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1886. április 27-én.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(181) 2-3

Árlejtési hirdetmény.

A bölöni unitárius egyház a tervrajz és költségvetés alapján, valamint a megállapított pontok értelmében árlejtést hirdet tornyának bádoggal fődésére s a tervrajz szerinti kijavításra és vakolásra folyó évi május hó 23-ára az egyház gyűléstermében Bölönben.

Kikiáltási ár 2600 frt. — Zárt ajánlatok is elfogadtnak, melyek a kívánalomnak megfelelnek.

Vállalkozók kötelesek a kikiáltási összeg 10%-át bántéppénzzel lefizetni. Ugy a zárt ajánlatoknak is ezt tartalmazniuk kell.

A feltételi pontok, a tervrajz és költségvetés egyházi gondnok Tana Lajosnál megtekinthetők.

Bölön, 1886. május hó 2-án.

Tana Lajos,
egyházi gondnok.

(187) 1-3

Szám 309/1885.

Árverési hirdetmény.

Alólt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi: miszerint a bécsi belvárosi cs. kir. járásbírósnak 1885. évi 78.662. számú végrehajtást elrendelő és a medgyesi kir. járásbírósnak 1885. évi 5624. számú kiküldő végzése folytán Franz Peine bécsi gyáros végrehajtó részére medgyesi lakos Heidendorf Károly és neje végrehajtást szenvedők ellen 340 frt tőke s járulékaik iránt kielégítésként bíróság lefoglalt és 650 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 1603. számú végzésével 340 frt tőke és járulékaik iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltétvén, Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ügyv. J. U. dr. Kein Adolf végrehajtató képviselő írásbeli je-

lentkezésre a 309/1885. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató javára, az árverésnek Heidendorf Károly és neje végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1886. évi május hó 11-ik napjának délelőtti 10 órája kitűztetik, a mikor a bíróság lefoglalt egy Franz Peineféle concert zongora, 150 veder 1885. évbéli bor, legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni. Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólt kir. végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt, Medgyesen 1886. április 28.

Láng Róbert,
kir. bir. végrehajtó.

(184) 1-1.

Szám 281 1885. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alólt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a medgyesi kir. járásbírósnak 1885. évi ad 1/5446. — ad II./111./1886. számú végrehajtást elrendelő és kiküldő végzése folytán ad I. berethalmi mezővárosi községi, ad II. medgyesi Karthmann Dániel végrehajtató részére berethalmi Evert Mór és neje végrehajtást szenvedők ellen I. 629 frt 75 kr., II. 53 frt 60 kr tőke s járulékaik iránti kielégítés és biztosítás képpen bíróság le és felülfoglalt és 1206 frtra becsült ingóságokra a medgyesi kir. járásbírósnak 1886. évi 160. számú végzésével I. 629 frt 75 kr., II. 53 frt 60 kr tőke és járulékaik iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltétvén. Ennek folytán az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ügyv. J. U. dr. Kein Adolf végrehajtató képviselő írásbeli jelentkezésére a 281/1885. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglalatok s felülfoglaltatok javára is, a menyében ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t. cz. 103. §-ára, az árverésnek Everth Mór és neje végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határnapul 1886. évi május hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája kitűztetik, a mikor bíróság lefoglalt 5 hordóban 600 erd. veder 1884. évbéli bor 1 hordóban 120 erd. veder 1885. évbéli bor, 15 drb vasabroncos hordó, 2 pizsgani jármos ökör, 2 pizsgani tehén, 2 bivaltehen, legtöbbet ígérőnek, az idézett t. cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni. Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólt kir. végrehajtónál, vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kelt medgyesen, 1886. ápr. 30-án.

Láng Róbert,
kir. bir. végrehajtó.

(186) 1-1.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy³ NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA Brassó, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonnan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelouxok, bársonyok, gyapjú, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chifon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, irha, selyem, czérnakésztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Elismerési oklevél. 1873. Bécsi világkiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendszeren s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett.

Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87)18-20

Bécsben,
Singerstrasse
15. szám a.

PSERHOFER J. gyógyszerháza
az „Arany
birodalmi almához”.

Vértisztító labdacok

ezelőtt „általános labdacok” név alatt, utóbbi alig létezik egy neve a betegségeknek, melyben e labdacok csoda-hatásukat be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, hol sok más gyógyszer hasztalanul lettek felhasználva, e labdacok segítségével számtalanul és rövid idő alatt teljes kigyógyulás eredményeztetett. Egy doboz 15 labdacsral 21 kr. Egy tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr. postai szétküldéssel 1 frt 10 kr. (Egy tekercsnél kevesebb nem küldetik.)

Számtalan elismerő levelek érkeztek, melyekben e labdacok fogyasztói hálájának kifejezést adnak azért, hogy a legkülönbözőbb nehéz nyavalyákból ismét teljes egészséghez jutottak. A ki csak egyszer is próbát tett e labdacokkal, azokat tovább ajánlja.

A sok hála nyilatkozatokból nehányat itt közlünk.

Leongang, 1889. május 15.

Igen tisztelt ur! Az ön pilláért nem bírom csodálatos módon hatnak; ezek nem olyanok, mint a másféle feldicsért szerek, hanem csaknem minden bajban valóban segítenek. — A husvétkor megrendelt labdacokból a legtöbbet jóbarátoknak s ismerőseimnek kiosztottam s ezek mind egyikekél segítették; sőt agg személyeknél is, kiknél különféle bajok s gyarlóságok léteztek, ha nem is tökéletes egészséget, de jelentékeny javulást nyertek, s e labdacokat folyvást használni kívánják. Azért kérem, küldjön nekem ismét 5 csomagot. — Részemről s mindazok részéről, a kik az ön labdacai által már szerencsések voltunk egészségünknek visszanyerni, fogadják legmelyebb köszönetünket.

Deutinger Márton.

Bécs-Szt.-György, 1882. febr. 16.

Tisztelt uram! Az ön pilláért nem bírom legbensőbb hálámat elegendőképp nyilatkoztatni, mert nőt, ki már évek óta bélényében szenvedett, Isten segédke mellett csak az ön vértisztító labdacai által lett kigyógyítva, s ha még most is kénszerítve van némelykor azokból nehányat bevenni, mégis egészségre.

olyannyira helyre van állítva, hogy most már ifjodott erővel minden teendőit végezheti. — E köszönetnyilvánítást kérem a szenvedő emberiség javára felhasználni, s egyszersmind nekem még 2 csomag pillát és 2 darab kina-szappant küldeni. Maradok kiváló mély tisztelettel

Novák Alajos, főkörtész.

Bécs, 1881. február 20-án.

Tekintetes ur! Azon feltétellel, hogy az ön gyógyszerrel mind oly jó hatással bírnak, mint az ön híres fagybalsama, mely családomban több avult fagydagatokat gyorsan kigyógyított, minden ugynevezett általános szer iránt táplált ellenszenvem mellett is előkeltem magamat az ön vértisztító labdacai használatára, hogy ezen apró golyócskák segítségével sokévi aranyeres bajomat bombázhasam. Nem tartózkodom önnek bevallani, hogy régi bajomból négyhetet használás után tökéletesen kigyógyultam, s most ismerőseim körében e labdacokat legszorgalmasabban ajánlom. Az ellen sincs semmi kifogásom, ha ön e sorokat — de nevem aláírása nélkül — közlé teszi.

Mély tisztelettel C. v. T.

Fagybalsam. Pscherhofer J.-tól, Sok év óta fagyos tagokra s minden időlt sebre mint legbiztosabb szer elismervé. — Egy köcsög 40 kr.

Amerikai közsvénykenőcs. gyors és biztos hatású, tagadhatatlanul a legjobb szer minden közsvényes és csúszos bajok, ugymint gerinczagybantalom, tagzagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. stb. ellen. — Ára 1 frt 20 kr.

Élet-essencia. (prágai cseppek); megrontott gyomor, rossz emésztés és mindenemű altesti bántalmak ellen kitűnő házi-szer. — Egy üvegesével csak 20 krajczár.

Tannochinin kenőcs. Pscherhofer J.-tól, Évek hosszú sora óta valamennyi haj-növesztő szer között orvosok által legjobbnak elismervé. — Ára egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint osztr. ért.

Egyetemes tisztító-szer Bullrich A. W.-tól. Ki-emésztés minden következményét, ugymint: főfájás, szédülés, gyomorgörös, gyomorhív, aranyeres bántalmak, székrekedés stb. ellen. — Egy csomag 1 frt.

Utifü-lé. egy már régi idő óta ismert, kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, foltkőhőgés stb. ellen. — Egy üvege 50 kr.

Egyetemes tapasz. Stouel tanártól, vágás- vagy szúrásból eredt sebekre, mindenféle nyavalyás daganatokra és régi, időnkint feltűnő daganatokra is a lábakon; mogyózzott mirigydagadatokra, fájdalmas pokolvarra, sebes és gyuladt emlőkre, közsvényfolyásokra s hasonló bajoknak számtalanszor bebizonyult szer. — Egy köcsög 50 kr.

Golyva-balsam. a golyva ellen biztos szer. — Egy üvege 40 kr.

(16) 9 12

Hasonszenvi (hom.) mindenféle gyógyszerek készletben tartatnak.

Az itt felsorolt szereken kívül még mindazon gyógyászati különlegességek, melyek osztrák lapokban ajánlva vannak, kaphatók, ugyanis:

Alpesi növény-likör. Bernhard W. Ottmártól. Egy üveg 2 frt 60 kr; fél üveg 1 frt 40 kr.

Mész-vasszörp. Herbabny-tól. — Egy üveg ára 1 frt 25 kr.

Schaumann gyomorsója. Egy doboz 75 kr.

Ferenezpálinka. (sósorszesz). — Egy üveg ára 60 krajczár.

Stájer növényzörp. Egy üveg 88 kr.

Szem-essencia. dr. Rommershausen-tól. Egy üveg 2 frt 50 kr; félüveggel 1 frt 50 kr.

Dr. Hufeland szemdohánya. — Ára egy doboznak 60 kr.

Közsvény-fluid. Kwizától. Egy üveg 1 frt.

stb. és minden netalán raktáron nem létező czikke kívánatra pontosan és legutányosabb áron megszerezhetnek.

Küldeményezések 5 forint összegén alul postával csak az összegnek postautalványnyal való előleges beküldésére, — nagyobb összegeknél utánvétellel is teljesítettnek.

Zsigmond Aron

férfiszabó,

(178) 1-6

a ki 9 évig mint szabász működött t. SCHWARZE és BARTHA urak üzletében,

teljesen új szabó-üzletet

nyitott

Brassó, Klastrom-utca 8. sz. a.

Raktáron lesznek a legújabb divatu brünni, angol s franczia szövetek, nemkülönben a brassóiak is.

Kitűnő szabás, gondos munka s ousó árak által igyekezni fog a nagyérdemű közönség mindennemű igényeit kielégíteni, — csak kéri kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.